

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Tatiana Zota împotriva lui Alexandr Taceenco
(încasarea pensiei de întreținere a copilului minor)

împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2ra-280/25
NR. PIGD 2-24110864-01-2ra-26062025)*

<p>Recursul declarat după 1 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.</p>

Judecătoria Orhei, sediul Rezina (jud. D. Cebanița)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, I. Parii, N. Costăș)

20 august 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Zota, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 2 octombrie 2024, Tatiana Zota a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Tacecnco cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

2. În argumentarea acțiunii reclamanta a indicat că, a încheiat căsătoria cu pârâtul la 8 mai 2014, însă, în ultimii ani, relația lor a cunoscut o deteriorare treptată, marcată de tensiuni și neînțelegeri care au condus inevitabil la destrămarea acesteia. Degradarea relației conjugale s-a accentuat considerabil în ultimele luni ale căsătoriei, culminând cu divorțul pronunțat la 6 august 2024 de Judecătoria Orhei, sediul Rezina. În cadrul hotărârii de divorț, instanța a stabilit domiciliul copilului minor, xxxxx, cu mama, subliniind astfel responsabilitatea exclusivă a reclamantei de a se ocupa de creșterea și îngrijirea copilului.

3. A menționat că în acest context este esențial ca instanța să ia în considerare situația specifică a sa și să dispună măsuri adecvate pentru protejarea intereselor superioare ale copilului, întrucât stabilitatea și bunăstarea acestuia reprezintă principala prioritate.

4. Reclamanta a explicat că a preluat integral responsabilitatea de a îngriji și educa copilul, asumându-și toate obligațiile părintești cu seriozitate și dedicare. În calitate de părinte unic responsabil, depune toate eforturile pentru a oferi un mediu stabil, sigur și iubitor, necesar dezvoltării armonioase a copilului. Fiecare aspect al vieții zilnice a fetiței este gestionat de ea: de la necesitățile de bază, precum hrana și îmbrăcămintea, până la îngrijirea medicală, educația și sprijinul emoțional. Copilul xxxxx, aflată la o vârstă fragedă, se află într-o etapă critică de dezvoltare fizică și psihică, ceea ce impune nevoi financiare sporite. Cheltuielile necesare pentru asigurarea unui

traie decent pentru copil includ, printre altele, costuri semnificative pentru alimentație adecvată, îmbrăcăminte nouă corespunzătoare fiecărui sezon, produse de îngrijire personală și servicii medicale regulate. De asemenea, în mod inevitabil, pe măsură ce copilul crește, aceste cheltuieli vor crește și ele.

5. A precizat că, deși se confruntă cu dificultăți financiare majore, ea depune toate eforturile pentru a satisface toate nevoile esențiale ale copilului. Resursele sale financiare sunt extrem de limitate, iar în prezent, se bazează în mare parte pe sprijinul părinților săi pentru a acoperi cheltuielile cotidiene ale copilului. Cu toate acestea, chiar și ajutorul oferit de părinții săi este insuficient, mai ales în contextul creșterii costurilor de trai și al dificultăților economice cu care se confruntă familia extinsă.

6. Reclamanta a subliniat în mod clar că nu dispune de resursele necesare pentru a oferi copilului toate condițiile de care are nevoie și că orice sprijin suplimentar este deosebit de important în această perioadă. În contrast, pârâtul, deși are un loc de muncă stabil și venituri considerabile, nu a demonstrat același nivel de responsabilitate față de copil. Deși își permite să își satisfacă propriile necesități și să investească în activități de agrement, vacanțe și călătorii, pârâtul a refuzat să contribuie la susținerea financiară a copilului. Situația este cu atât mai gravă cu cât pârâtul, prin ignorarea constantă a nevoilor copilului, își exercită drepturile părintești într-un mod iresponsabil, afectând în mod direct bunăstarea fiicei sale.

7. A susținut că, până în prezent, pârâtul nu a manifestat niciun interes concret în a stabili un program fix de întrevederi cu copilul, fapt care agravează situația. Aceasta devine și mai problematică având în vedere că pârâtul își manifestă dorința de a vizita copilul după propriile sale preferințe, fără a ține cont de necesitatea unei stabilități emoționale și de rutine pentru Amira, care este un copil aflat într-o etapă critică de dezvoltare. Vizitele sporadice și neplanificate ale pârâtului creează dificultăți majore atât pentru reclamantă, cât și pentru copil. Fetița este în mod constant deranjată din activitățile sale zilnice și din timpul petrecut cu mama sa, având parte de vizite imprevizibile, care perturbă echilibrul familial. Pârâtul nu pare să înțeleagă responsabilitatea pe care o presupune co-parenting-ul, vizitând-o pe Amira într-un mod inconsistent, uneori venind doar o dată pe lună, apoi absentează complet pentru perioade de două luni sau mai mult. Această lipsă de regularitate afectează negativ dezvoltarea emoțională a copilului, privând-o de stabilitatea și siguranța care vin odată cu o prezență parentală constantă.

8. A explicat că, pârâtul nu doar că refuză să ofere sprijin financiar, dar a ignorat în repetate rânduri propunerile reclamantei de a soluționa această problemă pe cale amiabilă. Reclamanta, dorind să evite un litigiu prelungit, a inițiat discuții cu pârâtul pentru a ajunge la o înțelegere voluntară privind contribuția sa la cheltuielile de întreținere și educație ale copilului. Reclamanta a încercat în mod repetat să negocieze un acord amiabil, propunând tatălui copilului să participe financiar în mod voluntar la aceste cheltuieli. În ciuda acestor eforturi, pârâtul a rămas surd la propunerile sale, ignorând în totalitate responsabilitățile pe care le are față de copilul său.

9. Reclamanta a specificat că, de la începutul anului 2024, toate cheltuielile legate de întreținerea și educația copilului au fost acoperite în totalitate de părinții săi, care, la rândul lor, se confruntă cu dificultăți financiare semnificative, mai ales în perioada rece a anului „Din luna martie 2024 până în prezent și eu și fata suntem totalmente întreținute de părinții mei, care la rândul lor și ei greu fac față cheltuielilor, mai ales acum, perioada rece a anului”. Reclamanta, neavând posibilitatea de a se angaja într-un loc de muncă cu norma întreagă din cauza responsabilităților sale de îngrijire a copilului, se află într-o situație financiară extrem de dificilă. Aceasta a încercat să explice în mod repetat pârâtului gravitatea situației, însă a fost ignorată de fiecare dată, „...În prezent mă ocup de creșterea și educația fiicei mele Tcacenco Amira. Din motiv ca nu am nici o rudă sau pe cineva apropiat care m-ar putea ajuta cu fetița (mai ales când se îmbolnăvește), nu pot încă să mă angajez în câmpul muncii”. Toate aceste dificultăți și cerințe repetate din partea reclamantei pentru ca pârâtul să contribuie la creșterea fetiței nu au avut niciodată un răspuns, fapt ce a culminat cu înaintarea unei somații către pârât cu obligarea acestuia de a încheia de bunăvoie un acord de acordare a unei pensii lunare pentru fiica acestuia, care la fel a avut un răspuns negativ.

10. Reclamanta a relevat că dorește să asigure un trai decent pentru xxxxx, astfel contribuția pârâtului este esențială. În acest context, este important de menționat că posibilitățile financiare ale pârâtului sunt net superioare față de cele ale reclamantei. Această diferență de capacitate financiară accentuează necesitatea stabilirii unei pensii de întreținere care să reflecte echitabil responsabilitățile fiecărei părți în susținerea copilului. Stabilirea unei pensii de întreținere adecvate este esențială pentru a asigura continuitatea dezvoltării și bunăstării Amirei. Aceasta va contribui la acoperirea cheltuielilor curente și va permite reclamantei să ofere copilului toate

resursele necesare pentru o dezvoltare optimă și pentru menținerea unui standard de trai adecvat.

11. Reclamanta a notat că este pusă de pârât într-o situație absurdă în care dintr-o dată, fără să fi fost discutat sau convenit cumva acest lucru, a devenit unicul părinte responsabil de copil și unicul care suportă integral toate costurile de întreținere și creștere a copilului. Lipsită de un suport financiar și susținere.

12. Reclamanta a relevat că suma pensiei de întreținere a minorului este o formă de prestație socială condiționată de vârsta beneficiarului (copil minor) și statutul acestuia (copil stabilit cu domiciliu la un părinte după divorțul/separarea părinților). Așteptarea legitimă a copilului de a beneficia de plata lunară a întreținerii sale de către părintele care locuiește separat de copil apare în momentul divorțului sau separării părinților și este un drept protejat de Articolul 1 Protocolul 1 al Convenției Europene. Acest drept devine executoriu în ziua plății benevole, încheierii unui acord mutual a părinților sau în ziua pronunțării actului judecătoresc de încasare forțată a plății de întreținere a minorului. Așadar, odată ce legislația Republicii Moldova garantează fiecărui copil întreținere din partea ambilor părinți și prevede clar condițiile și mecanismul de obligare la plata acestei prestații sociale, consideră avocata întemeiată a cerința reclamantei și solicită să fie admisă integral.

13. În continuare, a indicat că, suma pensiei de întreținere pentru fiica părților, născută în căsătorie, conform Codului Familiei din Republica Moldova, părinții au obligația legală de a-și întreține copiii minori. Articolul 74 din Codul Familiei prevede că părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și să contribuie financiar la nevoile acestora. Participarea la creșterea și educația copilului nu întotdeauna echivalează cu bani, evident. Atunci când părinții locuiesc împreună, ambii în egală măsură contribuie atât la costurile de creștere cât și la cele de educație. Pârâtul însă nu participă nicicum. Se arată la discreție când vrea să-l mai vadă copilul, dar nu-i gătește, nu se ocupă cu ea, nu fac activități împreună, nu spală și face curat, nu-și asumă nimic din responsabilitățile unui părinte. Desigur, pârâtul va declara instanței că nu are loc de muncă, dar nu va afirma că nu are ce mânca și unde dormi, cât timp își procură automobile cu valoare de 22 500 de Euro. Necesitățile copilului nu pot fi ignorate doar pentru că pârâtul ca tată a eșuat și este completamente ignorant. Nu are dizabilități, nu primește alocații și

ajutoare de la stat, respectiv este capabil să se angajeze în câmpul muncii pentru a achita copilului său o întreținere lunară corespunzătoare necesităților de creștere. Cu privire la cuantumul întreținerii, art. 75 specifică faptul că pensia de întreținere se stabilește ca procent din veniturile părinților dacă aceștia sunt angajați oficial în câmpul muncii, și când au venituri suplimentare sau nestabile, atunci se poate indica în sumă fixă. Având în vedere că reclamanta solicită suma de 7 000 lei/lunar cu indexare, se atrage atenție asupra aportului fiecărui părinte de până azi la costurile de creștere a copilului, la iresponsabilitatea pârâtului și starea de nevoie a reclamantei, dar și la necesitățile copilului aflat în creștere. Comportamentul pârâtului o dezavantajează în comparație cu alți copii, pentru că copila depinde doar de disponibilitatea resurselor buneilor materni. Codul civil, de asemenea, susține această obligație, indicând la art. 19, principiul reparației prejudiciului, care poate fi invocat în cazurile de neîndeplinire a obligațiilor legale de întreținere. Dacă Alexandr Tcacenco nu contribuie financiar la nevoile fiicei sale, atunci este justificată cererea de întreținere sub forma unei sume bănești fixe, în acest caz suma de 7 000 de lei.

14. Reclamanta a solicitat încasarea de la Alexandr Tcacenco a pensiei de întreținere pentru copilul minor xxxxx, în mărime de 7 000 lei/lunar, până la atingerea majoratului copilului cu indexarea corespunzătoare a sumei pe durata executării hotărârii judecătorești. Totodată a solicitat partajul averii comune în devălmășie cu încetarea proprietății pe cote-părți

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin încheierea din 7 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, s-a separat pentru a fi judecată într-un proces aparte, cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Zota către Alexandr Tcacenco privind partajul averii comune în devălmășie și încetarea proprietății pe cote-părți.

16. Prin hotărârea 8 noiembrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina a fost admisă parțial acțiunea depusă de Tatiana Zota. S-a încasat de la Alexandr Tcacenco în beneficiul Tatiane Zota pensia de întreținere a copilului minor xxxxx, în mărime de 2 500 lei/lunar, începând cu 2 octombrie 2024 până la atingerea majoratului copiilor. S-a încasat de la Alexandr Tcacenco în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 249, 96 de lei. În rest, acțiunea fost respinsă. Totodată s-a reținut că pensia pentru întreținerea copilului minor va fi indexată anual conform coeficientului

stabilit prin Hotărâre de Guvern, în baza mecanismului prevăzut la art. 13 alin. (2) din Legea nr. 156/1998, până când Parlamentul va reglementa acest mecanism în art. 108 din Codul familiei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La 20 noiembrie 2024, Tatiana Zota, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu, a depus cerere de apel nemotivată, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretențiile să fie admise integral, iar la 29 ianuarie 2025 a prezentat cererea de apel motivată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord a fost admis apelul declarat de reprezentantul apelantei Tatiana Zota, avocatul Doina Ioana Străisteanu, s-a modificat hotărârea din 8 noiembrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina prin majorarea sumelor dispuse spre încasare de la Alexandr Tcacenco în beneficiul Tatiane Zota cu titlu de pensie pentru întreținerea copilului minor, de la 2 500 de lei la 3 000 de lei, și în beneficiul statului cu titlu de taxă de stat de la 1 249, 96 de lei la 1 489, 96 de lei. În rest, hotărârea din 8 noiembrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, s-a menținut fără modificări.

19. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că conform normelor de drept național și internațional, răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului, deoarece oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

20. Instanța de apel a notat că, la determinarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, instanța de judecată pornește de la interesul primordial al copilului, asigurarea acestuia a unui nivel suficient de asigurare materială, în raport cu starea materială și familială a părților și alte circumstanțe importante.

21. În această ordine de idei instanța ierarhic inferioară a conchis că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a încasa pensia de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă, însă suma dispusă spre încasare în mărime de 2 500 de lei/lunar nu este suficientă și echitabilă în raport cu necesitățile vitale ale copilului minor și raport cu respectarea condițiilor unei vieți civilizate. Or, copilul minor xxxxx, este de o vârstă fragedă și necesită pe lângă cheltuieli de bază, și cheltuieli legate de educație, socializare adecvate vârstei acesteia. De asemenea, instanța de apel a ținut cont de contribuția reclamantei-apelantei la creșterea, îngrijirea și educația minorei, care va fi prestată în principal în natură.

22. Alăturat, instanța de apel a remarcat că întreținerea unui copil nu presupune doar asigurarea materială a acestuia, ci și educarea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială, tratarea lui în caz de îmbolnăvire (tratarea în acest caz nu presupune doar procurarea medicamentelor), ceea ce implică cheltuieli suplimentare, eforturi și stres din partea părintelui căruia i-a fost lăsat spre domiciliere și îngrijire copilul.

23. Ce ține de argumentul apelantei precum că, în realitate veniturile intimatului sunt în realitate mult mai mari, instanța de apel le-a apreciat critic, or, în acest sens apelanta nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, înscrisuri justificative în acest sens.

24. Totodată, instanța inferioară în condiția majorării cuantumului pensiei de întreținere dispuse spre încasare de la 2 500 lei/lunar, la 3 000 lei/lunar, a considerat necesar de a majora și suma taxei de stat încasată de la 1 249, 96 lei la 1 489, 96 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 5 mai 2025, Tatiana Zota, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu a depus recurs împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

26. În argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, recurenta a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond în partea cuantumului pensiei de întreținere.

27. A menționat că prin hotărârile instanțelor inferioare a fost adusă atingere gravă drepturilor copilului minor, fiind prejudiciat în mod vădit dreptul său legal și constituțional la un trai recent, educație, dezvoltare fizică și intelectuală, sănătate și siguranță materială. Cuantumul pensiei de întreținere stabilit de Curtea de Apel Nord în mărime de 3 000 de lei, este o apreciere arbitrară și nu reflectă rezonabil nevoile reale ale copilului minor în condițiile economice actuale și este vădit disproporționat în raport cu obligația legală a ambilor părinți de a contribui la întreținerea copilului, conform art. 74, 76 din Codul familiei.

28. A susținut că instanțele ierarhic inferioare au omis să aprecieze în mod corect și complet toate circumstanțele cauzei, inclusiv veniturile reale ale pârâtului, potențialul său economic, nevoile specifice ale copilului raportate la vârstă, starea de sănătate, costurile aferente educației, alimentației, îmbrăcămintei, transportului și activităților extracurriculare. De asemenea, instanțele nu au aplicat în mod efectiv principiul interesului superior al copilului, consacrat de art. 3 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care impune ca în toate deciziile privind copilul să prevaleze interesul acestuia.

29. A afirmat că suma stabilită contravine jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție, potrivit căreia pensia de întreținere trebuie să fie una efectivă, reală și suficientă pentru a asigura copilului condiții echivalente cu cele de care ar fi beneficiat dacă părinții ar fi conviețuit, în spiritul egalității obligației parentale. Totodată, s-a invocat jurisprudența recentă a instanțelor naționale, care reflectă o tendință clară de stabilire a pensiilor între 5 000–7 000 lei/copil, tocmai pentru a acoperi nevoile reale ale minorilor și pentru a preveni dezechilibrul între părinți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

31. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

32. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

33. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

34. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 1 aprilie 2025. Totodată, conform extrasului de pe poșta electronică, decizia integrală a fost notificată reprezentantului recurentei, avocatul Doina Ioana Străisteanu la 3 iunie 2025 (f.d.207, Vol. I). Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 5 mai 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele

citare oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că rolul recursului nu este de a rejudeca cauza, ci de a verifica legalitatea deciziei instanței de apel în limitele unor erori calificate de drept. Or, susținerile recurente vizează interpretări proprii ale probatoriului și exprimă nemulțumirea față de soluția instanței inferioare, fără a demonstra încălcări vădite ale normelor de drept ori arbitrarul hotărârii.

38. În speță, recursul Tatianeii Zota, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu conține o formulare identică cu cea din cererea de chemare în judecată și cererea de apel, suplimentându-le doar prin poziția că nu este de acord cu cuantumul stabilit în apel de 3 000 lei/lunar.

39. Deși recurenta a făcut referire la o anumită jurisprudență a instanțelor de fond pentru a justifica majorarea cuantumului pensiei de întreținere, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că această jurisprudență nu reflectă o practică judiciară unitară și constantă la nivel național. Mai degrabă, este o tendință aflată în stadiu de conturare, care nu beneficiază de o consacrare generală și stabilă în practica instanțelor.

40. Din aceste considerațiuni, recursul Tatianeii Zota se rezumă la simpla nemulțumire față de decizia instanței de apel. O astfel de abordare nu face ca recursul să treacă testul admisibilității. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. În consecință, instanța constată că recursul nu trece testul de admisibilitate, nefiind prezentate critici pertinente care să motiveze o analiză în fond, în condițiile art. 432 din Codul de procedură civilă.

42. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Tatiana Zota, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu, împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat